

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nok et Par Ord om Bjovulfs Drape

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1107. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_254-txt-shoot-idm156/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

er fædnylrig, og heraf, at det omdøbt er sit
 Profonit i Digtet, som ei høve andre Døne ind
 disse Ord, og at Ordene aldrig bruges uden om
 dem; og er min Paasend saa ikke rimodiglig
 bevist, naar jeg besiffer dette, da ved jeg ikke
 hvad det er et bevist.

Hrædel. Dette Ord forekommer først S.
 31 hvor Hroogar Nær, at Gode her ned Hrædel
 gav Hjovald Zabit Eathol sin eneste Daatter, og
 allerede her er det i mine Hænder et Navn,
 thi et Tilleggsord kan det jo ikke være, da her intet
 Ord er, hvortil det kan lægges, og ene kan det
 ikke staa, uden at være enten et afslutnings- eller
 særdeles Kongenavn. Hvilket det nu er, vil
 vi her lade uafgjort, og kun bemærke at den Gode
 skænkede her talte om, kan ei være Higelak,
 thi var han ung i Hjovalds Randdom, kunde
 han ei være hans Medfæder, derimod ses vi let,
 at for Tithens Skyld kunde den Konge godt være
 Higelaks Fader. Nu kaldes Higelak næst
 S. 113, 139, 176 og 222 udtrykkelig Hrædel
 Søn (suna, æstera Hæples) fremdeles kaldes
 Higelak Hrædelingen S. 144, hvilket Ord dog
 vil siges vel er udelst fra et Navn, som Sker-
 fings, Skjolding o. s. v., og heraf mener jeg
 det er sandsagt, at Hrædel er Navnet paa
 Higelaks Fader. Endelns fortæller Hjovald
 S. 181 at Kong Hrædel (Hrædel-cyning)
 tog ham af hans Faders Hænder som en spædd
 Dreng og opfostrede ham, og S. 184, at da
 Hrædel var død, begyndte Krigen mellem Svenskere
 og Goter. Naar Man hertil foier S. 164
 hvor paa et, mig endnu lidt dunkelt Ord, staar:
 Hrædels Efterlader, da findes Ordet ikke mere i
 Digtet, men Hrædeling bruges endnu 217 og
 219 om Higelak og hans Døder. Er nu Hræ-
 del saa omdøbt et Navn, da er det intet Under
 at det har sat Nda. som ikke erkjendte det i sin
 Fortælling, som da ogsaa viser sig deraf, at hun
 overfatter det, alt efter Omstændighederne: Rex,
 Princeps, vel, timore varus, reverentia, pectus.

Hrædel og Hædel. Disse Ord findes
 ei i hele Digtet før S. 181 hvor Hjovald staar,
 at den største Modgang Hrædel havde, var med
 hans Døds: Hrædel og Hædel og Higelak.
 Nda. staar det skal bede at ingen Ting var værre
 for ham (sifer Udgs. Menig Higelak) end det

vaabenmægtige og hederfulde Gode var for hans Døds
 og Higelak, men uden at tale om Mødet som
 haade Skjal og Grammatik har herimod at ind-
 vende, vil jeg blot nævne den Omstændighed, at
 Higelak, den store Dominantiv, som ved en Con-
 junction er bundet til to andre Dominantiver (Hæ-
 rebald ind Hæpyn) maae røres deraf og omdøbt
 til Dativ, som Hjovalden vist paa Ingen Maade
 tillader. Fremdeles maae selv Nda. tillade at
 det heel igjennem S. 182, 83 og 84 tales om
 et Dødermord og Faderens Sorg, og naar
 der nu S. 182, efter Ordene: Hrædel, Hædel,
 Higelak, læses: den største skæde for Døder-
 haand da Hædel og Hædel sin Skæde, da mener
 jeg det maae kaldes skjort, at Hrædel og Hædel
 kan ere Navnene paa Higelaks Døder, ja, er det
 vist, at Hrædel er Navnet paa Higelaks Fader,
 kan end Ingen være bekjendt at nægte det. Til
 Overføed vil jeg dog bemærke, at Hrædel kun
 nævnes en gang til, S. 184 hvor det staar at
 Faderen sørgede over Hrædel, men kunde dog ikke
 have hans Døder fordi han allerede var, at 185
 læses: Hædel og Hædel er ude Konge, S. 217
 Hrædelingen Hædel, og at Ordet ei forekom-
 mer flere.

Hærdred. Dette Ord staar ikke tydelig
 uden S. 177 og 78. Det staar, at da Higelak
 var salvet, tilbød Man Hjovald Kongesalen, fordi
 Man ei turde betroe et Døds Regiment, men
 det kunde Ingen sige at han spillede Herte over
 Hærdred eller trængte efter Kronen, han op-
 fattede ham i Tre og Skædsighed til han blev
 ældre og selv kunde råde, men som Ordets
 Sonner til Gotland paa Treid, Higelaks
 Søn faldt og da Hærdred var salvet, drog
 Dagmthjovs Søn tilbage og lod Hjovald beholde
 Kongesalen. Nda. vil derimod at Hærdred skal
 overføres ved imperialis og consiliarius og fore-
 raaret om Higelak, skjøndt hans Fald i Gotland
 forud er foretalt, skjøndt han da maae gjøre en klar
 Dativ hærdrede til Meminitio og skjøndt det
 efter hans egen Afslutning tales om en Søn af
 Higelak, der ei eris et andet Navn end Hærdred.
 Saaledes tror jeg da stærkt at have bevist
 den af mine største Anker, en Anke, som skalk et
 heelt Afnit af Digtet, og som for sig: at gjenne-
 føres forede et væsentligt Bekjendtskab med Digtet

